

Raspunderea producatorului de autovehicole in sistemul de drept român. Aplicatii teoretice si practice.

Studiu de caz¹

I. Situatia de fapt si evolutia litigiului la instante

1. Declanșarea litigiului

La data de 27 ianuarie 2000, prin cererea formulată împotriva pârâtei SC Costache SRL, în fața Tribunalului, secția comercială, reclamanta Costache Mia a solicitat „să se determine dacă sistemul airbag a funcționat la autoturismul Bizz cu prilejul accidentului din 30.07.1999”, precum și obligarea pârâtei la plata unor despăgubiri materiale și morale în valoare de 30.000.000 lei, datorate pentru decesul numitului Costache Claudiu, angajat al pârâtei, deces survenit la data de 30 iulie 1999, în urma unui accident de circulație, în care a fost angajat autoturismul marca Bizz, înmatriculat în circulație cu nr. RO-11-RBN.

2. Situația de fapt

În motivarea în fapt a cererii introductive, reclamanta a susținut că la data de 30 iulie 1999, Costache Claudiu, angajat al pârâtei SC Costache SRL, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, se deplasa de la punctul de lucru al societății pârâte, din comuna Calan, spre Roman, conducând autoturismul proprietatea pârâtei, marca Bizz, înmatriculat în circulație cu nr. RO-11-RBN. Carosabilul era umed, iar șoferul se deplasa cu viteza peste limita legală și neadaptată la condițiile meteorologice și de trafic. De asemenea, șoferul nu purta centură de siguranță. La orele 11.00 a.m., în dreptul căii de acces în șosea al societății Cumpatul SRL, autoturismul a intrat în derapaj, a părăsit carosabilul și a intrat în coliziune, prin impact sever, cu doi copaci ornamentali situați în partea stângă a direcției de deplasare. În urma accidentului, conducătorul auto Costache Claudiu a decedat, iar autoturismul a fost avariat grav, în proporție de 80%, astfel cum rezultă din procesul-verbal de cercetare la fața locului întocmit de către organele de poliție rutieră.

Procesul-verbal menționat, precum și raportul de autopsie medico-legală au fost anexate de către reclamantă, împreună cu alte documente, la cererea de chemare în judecată. Dosarul Poliției a fost înaintat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Roman, care a emis rezoluție de neîncepere a urmăririi penale. Acest dosar al Parchetului a fost anexat la dosarul cauzei, soluționat de către Judecătoria prin Sentința civilă, fiind solicitat de către chemata în garanție SC K-Rom București SRL, ca probă în cauză.

3. Părțile dosarului

În martie 2000, în fața Tribunalului, pârâta SC Costache SRL a formulat cerere de chemare în garanție față de Auto Car SRL Arad, unitate prin care fusese cumpărat autoturismul de către pârâtă, și față de

¹ Pentru scopul temei, am ales o speta care ofera mai multe probleme de drept specifice raspunderii producatorilor de autovehicule. Dintre acestea, am selectat citeva, spre analiza (a se vedea anexa la studiul de caz).

Paloș Irina, primul cumpărător al autoturismului. Ulterior, în august 2000, reclamanta Costache Mia a formulat cerere de chemare în garanție față de K-Rom SRL București. Prin sentința civilă, Tribunalul și-a declinat competența în favoarea Judecătoriei, unde cauza a fost judecată în primă instanță.

4. Prima expertiză tehnică judiciară auto efectuată în dosar

Primul așa-zis raport de expertiză tehnică auto a fost întocmit de dl. Dumitrescu în conformitate cu cele dispuse de către instanță prin încheiere. Expertul Dumitrescu nici nu a examinat autoturismul în cauză, inclusiv sistemul de protecție suplimentară al acestuia (în special, **pentru a constata dacă a activat sau nu capsula pirotehnică**) și nici **nu** a efectuat o inspecție a locului producerii accidentului. Printre altele, nu a luat în considerare, spre exemplu, dinamica accidentului și aspectele de biomecanică sau detaliile locului producerii accidentului. Mai mult, nu a analizat nici documentația relevantă privind circumstanțele specifice ale accidentului, precum dosarul întocmit de poliție și de parchet.

La data de 18 martie 2002, pe baza doar a unor **simple și superficiale examinări asupra exteriorului autovehiculului**, expertul Dumitrescu a depus raportul de expertiză. De asemenea, expertul Antonescu, expert parte al chematei în garanție K-Rom SRL a depus supliment la așa-numitul raport de expertiză, contestând concluziile expertului Dumitrescu. Față de obiecțiunile formulate de către chematele în garanție K-Rom SRL și respectiv Auto Car SRL, dl. expert Dumitrescu a depus pentru termenul din 10 iunie 2002 un răspuns suplimentar. Reclamanta Costache Mia nu a formulat obiective pentru această expertiză.

5. Introducerea în cauză a chematei în garanție **Sprint B.V.**

*La data de **19 iunie 2002**, la mai mult de doi ani de la declanșarea litigiului, reclamanta Costache Mia a formulat cerere de chemare în garanție față de Sprint B.V. a depus întâmpinare la termenul din 24 februarie 2003.*

6. Constatarea locației și a stării autovehiculului prin executor judecătoresc

Chemata în garanție Sprint B.V. a solicitat și i s-a încuviințat de către instanță prin încheierea de la termenul din 24 februarie 2003, constatarea prin executor judecătoresc a stării și locației autoturismului avariat. Această constatare s-a efectuat la data de 19 mai 2003 la garajul proprietate personală a Dlui. Costache Gigi, unde se afla depozitat autovehiculul. Cu această ocazie s-a întocmit Nota de constatare de către Societatea de executori judecătorești Vasilescu & Matei împreună cu expertul tehnic judiciar ing. Petrovici.

7. Încuviințarea celei de-a doua expertize tehnice judiciare auto în dosar

Prin încheierea din 24 iunie 2002, instanța a admis cererea pentru efectuarea unei inspecții suplimentare a autovehiculului, pentru efectuarea unei "contraexpertize" tehnice auto, formulată de către chematele în garanție K-Rom SRL și Auto Car SRL. Este de menționat că la acel termen, chemata în garanție Sprint B.V. nu fusese introdusă încă în cauză.

În continuare, tot înainte de introducerea în cauză a chematei în garanție Sprint B.V., instanța a desemnat ca trei experți tehnici judiciari pentru efectuarea acestei expertize, potrivit cu încheierea de la termenul din 11 iulie 2002. Ulterior, au fost desemnați experții parte, la data de 2 iunie 2003. Instanța a încuviințat ca părțile să fie asistate la efectuarea expertizei de către un expert asistent.

8. Obiectivele celei de-a doua expertize tehnice judiciare auto

Obiectivele celei de-a doua expertize tehnice judiciare auto au fost depuse de către părți după introducerea în cauză a chematei în garanție Sprint B.V., respectiv la termenele din: 24 februarie 2003 (reclamanta Costache Mia) și 2 iunie 2003 (chematele în garanție Auto Car SRL, K-Rom SRL și Sprint B.V.). Obiectivele au fost încuviințate de instanță prin încheierea de la termenul din 2 iunie 2003 pentru

chematele în garanție. Remarcăm că pârâta Costache SRL nu a formulat nici un fel de obiective pentru această nouă expertiză.

9. Activitățile experților în cadrul celei de-a doua expertize tehnice judiciare auto

Verificări tehnice

La termenul din 16 iunie 2003, instanța a încuviințat cererea chematei în garanție Sprint B.V., dispunând ca inspecția autovehiculului să fie efectuată într-o unitate specializată care să fie desemnată de către experții judiciari desemnați. Aceștia au concluzionat că inspecția tehnică se poate face și la locația din acel moment a autovehiculului. La data de 1 septembrie 2003, instanța a revenit asupra celor decise cu privire la transferul vehiculului într-o unitate specializată, decizând să nu se mai realizeze acest transfer pentru a se evita multiple cheltuieli ce ar fi fost ocazionate de transferul respectiv.

Ca urmare a convocărilor efectuate prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire de către experții desemnați de instanță s-au organizat două etape de desfășurare a prezentei expertize, în perioadele 29-30 iulie 2003 și respectiv 22 septembrie 2003, fiecare dintre acestea finalizându-se cu redactarea unui proces-verbal, semnat de către participanți și aflate la dosar din diligența experților desemnați. Pe parcursul acestor etape de efectuare a expertizei s-au efectuat măsurători și constatări tehnice asupra exteriorului și interiorului vehiculului în cauză depozitat în garajul proprietate personală a Dlui. Costache Gigi. De asemenea, s-au realizat măsurători și fotografii la locul producerii accidentului în starea de la data efectuării acestora. Cu ocazia efectuării inspecțiilor tehnice, experții desemnați de instanță și experții asistenți au purtat discuții intense privind aspecte tehnice referitoare la autovehiculul în cauză și la accidentul în cauză cu reprezentantul Sprint B.V., acesta răspunzând la toate întrebările adresate.

Depunerea raportului de expertiză

La data de 21 octombrie 2003, experții desemnați de instanță au prezentat experților asistenți raportul de expertiză tehnică judiciară în formă finală, care a fost înregistrat la instanță la termenul din 27 octombrie 2003.

10. Depunerea obiecțiunilor și a comentariilor părților, a opiniilor experților asistenți, precum și a răspunsului experților desemnați de instanță la obiecțiuni

Au fost depuse următoarele documente ale părților și ale experților asistenți, în legătură cu raportul experților desemnați de instanță:

1. Pârâta Costache SRL, prin intermediul expertului parte Varga, a depus "obiecțiuni" pentru termenul din 24 noiembrie 2003;
2. La data de **2 decembrie 2003**, chemata în garanție **Sprint B.V.** a depus comentarii la raportul de expertiză, precum și întrebări adresate experților desemnați de instanță.
3. La data de 2 decembrie 2003, s-a depus **Opinia Separată** a d-lui Radu, expert desemnat de chemata în garanție Sprint B.V.;
4. La data de 8 decembrie 2003, chemata în garanție K-Rom SRL a depus **Opinia Tehnică** a d-lui Antonescu;
5. La data de 8 decembrie 2003, chemata în garanție Auto Car SRL a depus **Obiecțiuni** la raportul experților desemnați de instanță .

La data de 12 ianuarie 2004, experții desemnați de instanță au depus **Răspunsul lor la Obiecțiunile și comentariile formulate de către părți**. Chemata în garanție Sprint B.V. a prezentat cele mai relevante concluzii ale celei de-a doua expertize, printr-o cerere depusă la termenul din 9 februarie 2004, solicitând instanței să ceară experților să-și formuleze opinia, fără echivoc, cu privire la cele mai relevante concluzii. Instanța a decis că o clarificare suplimentară din partea experților desemnați de instanță nu este necesară, întrucât experții au răspuns deja în mod satisfăcător la toate aspectele relevante ale cauzei.

11. Alte probe administrate în fața primei instanțe

În afară de expertiza tehnică judiciară, cea mai importantă probă, în prezenta cauză au fost administrate și alte probe, precum:

- Proba cu înscrișuri
 - Dosarul de Cercetare Penală al Poliției rutiere, privind accidentul din data de 30 iulie 1999, depus în dosarul nr. 8449/2001;
 - Raportul de autopsie medico-legală;
 - cartea de identitate a autovehiculului, factura de cumpărare a autoturismului, factura fiscală de la revizia tehnică tip A, depuse de reclamantă ca anexă la cererea introductivă de instanță;
 - documentație tehnică furnizată experților desemnați de instanță în timpul inspecției tehnice din 29 iulie 2003 și comunicată la termenul din 29 septembrie 2003, de către chemata în garanție Sprint B.V.;
 - contractul de muncă al șoferului decedat Costache Claudiu.

Nu a fost depus carnetul de conducere al șoferului decedat.

- Proba cu interogatoriu. Instanța a încuviințat proba cu **interogatoriu propus chematei în garanție Sprint B.V. de către pârâta SC Costache SRL**, răspunsurile la acest interogatoriu fiind depuse la termenul din 9 februarie 2004, atât în limba germană, cât și în traducere legalizată în limba română. La rândul său, **chemata în garanție Sprint B.V. a solicitat administrarea probei cu interogatoriu** reclamantei Costache Mia, pârâtei SC Costache SRL și chematei în garanție Paloș Irina. Instanța a încuviințat această probă, dispunând citarea cu mențiunea la interogatoriu pentru două termene consecutiv a părților persoane fizice, reclamanta Costache Mia și chemata în garanție Paloș Irina. Aceste părți nu s-au prezentat, suportând riscul aplicării prevederilor art. 225 C.pr.civ., astfel cum chemata în garanție Sprint B.V. a solicitat prin cerere expresă, la data de 8 decembrie 2003 și cu ocazia susținerilor orale din 9 februarie și 8 martie 2004. Pârâta SC Costache SRL a comunicat răspunsurile sale la interogatoriu la termenul din 8 martie 2004.

12. Dezbaterile în fond în primă instanță

Dezbaterile în fond au avut loc la data de 8 martie 2004, când, la cererea expresă a instanței, **chemata în garanție Sprint B.V.** a confirmat că, față de răspunsurile experților desemnați de instanță la obiecțiunile sale, nu mai este necesară audierea experților pentru lămuriri suplimentare. Din aceleași considerente, nu mai este necesară nici întocmirea unui raport de expertiză suplimentar. Instanța s-a declarat mulțumită în legătură cu raportul de expertiză și a respins, ca inutilă în cauză, cererea pentru ascultarea experților și cererea pentru efectuarea unei noi expertize. Totodată, instanța a luat act de poziția părților prezente, care nu au mai avut alte solicitări și au propus judecarea cauzei în fond.

Instanța a apreciat că pricina se află în stare de judecată și a acordat părților prezente cuvântul pentru concluzii în fond.

- La acest ultim termen, reclamanta, deși citată cu mențiunea la interogatoriu, nu s-a prezentat (și deci nu și-a susținut pe fond acțiunea principală și cererea de chemare în garanție a Sprint B.V.).
- Nu a fost prezentă (deși citată cu mențiunea la interogatoriu) nici chemata în garanție Paloș Irina, care așadar nu s-a aparat cu ocazia dezbaterilor pe fond (această parte nefiind prezentă la nici un termen pe parcursul cauzei).
- Pârâta SC Costache SRL, prin avocat, nu a expus oral cererile sale nici în legătură cu acțiunea principală nici în legătură cu cererile de chemare în garanție, ci a formulat simple comentarii privind răspunderea producătorului autovehiculului (Sprint B.V.), cu care însă nu se află nici în raport juridic procesual, nici în raport juridic substanțial. Totodată, pârâta SC Costache SRL a declarat că nu mai are

cereri de formulat în legătură cu raportul de expertiză al domnilor experți Ionescu, Popescu și Stancu.

- Celelalte părți prezente – Auto Car SRL, K-Rom SRL și SPRINT B.V., au formulat cereri orale pe fondul pricinii, în spiritul apărărilor din întâmpinările depuse în cauză.

Instanța a dispus amânarea pronunțării la data de 15 martie 2004, solicitând părților să depună concluzii scrise până la data de 11 martie 2004 inclusiv.

13. Pronunțarea sentinței civile în dosar

Judecătoria a pronunțat Sentința civilă. Prin această sentință, **prima instanță a respins:**

- acțiunea civilă principală formulată de către reclamanta Costache Mia împotriva pârâtei SC Costache SRL ;
- cererea de chemare în garanție formulată de către pârâta SC Costache SRL împotriva Auto Car SRL și Paloș Irina ;
- cererea de chemare în garanție formulată de către reclamanta Costache Mia împotriva K-Rom SRL București ;
- **cererea de chemare în garanție formulată și precizată de către reclamanta Costache Mia împotriva Sprint B.V.**

Împotriva acestei sentințe, atât reclamanta Costache Mia, cât și pârâta SC Costache SRL au declarat **apel**, cele două apeluri fiind înregistrate la data de 16 iunie 2004.

14. Evoluția cauzei în apel- primul ciclu procesual

Au fost acordate patru termene (15 septembrie 2004, 13 octombrie 2004, 17 noiembrie 2004 și 15 decembrie 2004) în prima judecată din apel, care a format obiectul dosarului nr. XX/2004 al Curții de Apel. În ședința publică din data de 17 noiembrie 2004, instanța a respins așa-numitele « probe » propuse de către apelanta-reclamantă și apelanta-pârâtă, după cum urmează :

- înscrisuri « documente de garanție » ale altor producători de autovehicule ;
- proba cu martori și fotografiile din « accidente similare » ;
- întocmirea unui raport comun de către toți cei patru experți desemnați de instanță, care au efectuat prima expertiză și respectiv contra-expertiza în fața primei instanțe (dl. Dumitrescu, dl. Popescu, dl. Stancu și dl. Ionescu). Această cerere a apelantelor a fost respinsă ca inadmisibilă, în lumina articolului 212 Cod procedură civilă.

Instanța a încuviințat ca probă emiterea unei adrese către Nova Auto, în vederea clarificării termenului de garanție pentru autovehicule Bizz distribuite la data de 30 noiembrie 1998. Răspunsul Nova Auto a fost depus la dosarul cauzei anterior termenului din data de 15 decembrie 2004. Totodată, la termenul din 15 decembrie 2004, la insistențele părților apelante, instanța a încuviințat emiterea unei a doua adrese către Nova Auto, urmărindu-se să se clarifice dacă termenul de garanție pentru autovehicule Bizz distribuite începând cu data de 30 noiembrie 1998 era de 18 luni, după cum rezultă din răspunsul la prima adresă sau de 2 ani, după cum rezultă dintr-un afiș publicitar depus de reclamantă la dosarul de fond.

Prin Decizia civilă nr XX/martie 2005, Curtea de Apel a respins ca nefondat apelul declarat reclamanta Costache Mia și respectiv a respins ca lipsit de interes (inadmisibil) apelul declarat pârâta SC Costache SRL.

Împotriva acestei decizii au **declarat recurs atât reclamanta Costache Mia, cât și pârâta SC Costache SRL**, cele două recursuri fiind înregistrate la data de 10 mai 2005 inițial pe rolul Înaltei Curți

de Casație și Justiție. Ulterior, cauza a transferată pe cale administrativă spre competență soluționare către Curtea de Apel, pe fondul modificărilor referitoare la competență aduse de legiuitor Codului de procedură civilă.

15. Judecata recursului

Prin Decizia civilă nr. XX/ decembrie 2005, instanța de recurs a respins ca lipsit de interes recursul declarat de pârâta SC Costache SRL, **a admis recursul declarat de reclamanta Costache Mia** împotriva aceleiași decizii, a casat Decizia civilă nr. XX/martie 2005 pronunțată de Curtea de Apel și a trimis cauza pentru **rejudecarea apelului reclamantei Costache Mia la Tribunal.**

16. Rejudecarea apelului reclamantei Costache Mia – al doilea ciclu procesual

În ceea ce privește administrarea probelor în această etapă procesuală a rejudecării apelului reclamantei Costache Mia, prin încheierea de ședință din 10 septembrie 2007, instanța de apel a pus în vedere părților să depună cereri de probațiune. După cum s-a consemnat prin încheierea de ședință din 8 octombrie 2007, numai intimata chemată în garanție Sprint B.V. a depus cerere de probațiune, conform dispozițiilor instanței. Apelanta-reclamantă Costache Mia nu a depus cerere de probațiune nici pentru acest termen, nici ulterior.

Totodată, prin încheierea de ședință din 8 octombrie 2007, conform art. 315(1) Cod procedură civilă, instanța de apel a apreciat necesar (i) să se emită o adresă către intimata-pârâtă SC Costache SRL, cu mențiunea de a depune manualul de utilizare a autoturismului în litigiu tradus în limba română de un traducător autorizat cu semnătură legalizată de un notar public, precum și cartea service a aceleiași autoturism și (ii) a pus în vedere intimății chemate în garanție Sprint B.V. să depună documentația tehnică tradusă în limba română a unui autoturism de aceeași marcă, același an de fabricație și categorie cu cel în litigiu.

Intimata chemată în garanție Sprint B.V. a depus documentația tehnică anterior menționată, însă intimata-pârâtă SC Costache SRL, proprietara autovehiculului, nu s-a conformat dispozițiilor instanței de judecată și nu a depus înscrisurile nominalizate (manualul de utilizare a autovehiculului și cartea plan service).

Tot în fața instanței de rejudecare s-a administrat și proba cu interogatoriul intimății-pârâte SC Costache SRL, al intimății –chemate în garanție Auto Car SRL și al intimății - chemate în garanție Sprint B.V., o parte dintre întrebările adresate celor două chemate în garanție fiind cenzurate de către instanță întrucât încălcau prevederile art. 218 Cod procedură civilă. Prin încheierea de ședință din 20 octombrie 2009, instanța a respins cererea apelantei-reclamantei Costache Mia de încuviințare a probei cu interogatoriu față de intimata –chemată în garanție K-Rom SRL, raportat la împrejurarea că această parte este citată prin publicitate, proba fiind în mod obiectiv imposibil de realizat.

În ceea ce privește proba cu expertiză tehnică auto, prin aceeași încheiere de ședință din 20 octombrie 2009, instanța a apreciat că expertiza dispusă prin decizia de casare nu se poate în mod obiectiv efectua având în vedere că, din adresa nr. yy/2009 emisă de către Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, rezultă că urma verificărilor efectuate în evidențele Ministerului Justiției nu au fost identificați experți sau specialiști în specialitatea „funcționare airbag pentru autovehicule marca Bizz, an de fabricație 1997”. Mai mult, instanța a reținut și punctul de vedere exprimat de reprezentanții părților care au învederat că o nouă expertiză cu experți –specialitatea auto- desemnați de la Biroul local are aceeași forță probantă ca și expertizele deja efectuate în cauză, or instanța de recurs a avut în vedere realizarea unei expertize cu specialiști în marca autovehiculului în litigiu, nu a unei expertize tehnice auto obișnuite.

Instanța de rejudecare a respins apelul reclamantei Costache Mia, ca nefondat.

II. PRINCIPALELE APĂRARI ALE INTIMATEI -CHEMATE ÎN GARANȚIE SPRINT B.V. LA FOND SI IN CAILE DE ATAC-APEL SI RECURS SI CU OCAZIA REJUDECARII IN APEL

1. Prima instanță a respectat obiectul acțiunii, astfel cum acesta a fost stabilit de către reclamanta Costache Mia.

Reclamanta a pretins că instanța ar fi nesocotit obiectul cauzei („să se determine dacă sistemul airbag a funcționat la autoturismul Bizz cu prilejul accidentului din 30.07.1999”), fundamentându-și soluția pe dinamica accidentului, în loc să determine funcționalitatea sistemului airbag în respectivul accident.

Contrar opiniei reclamantei, o reconstituire exactă a accidentului și a dinamicii acestuia, este, printre altele, un factor important pentru a determina dacă sistemul de protecție suplimentară a funcționat într-un anumit accident astfel cum a fost proiectat. Funcționalitatea corectă a sistemului de protecție suplimentară a autovehiculului în litigiu trebuia să fie determinată printr-o inspecție tehnică auto de specialitate, luând în considerare factori importanți, incluzând, dar fără a se limita la desfășurarea accidentului, locul accidentului, mișcarea autovehiculului și direcția mișcării la fiecare impact, cinematica și biomecanica pasagerului și alți factori importanți, cum ar fi faptul dacă șoferul autovehiculului purta sau nu centura de siguranță în timpul accidentului.

2. Rolul activ al instantei de fond

Contrar afirmațiilor apelantei-reclamante Costache Mia, instanța a manifestat rol activ pe tot parcursul prezentului litigiu, conform prevederilor articolului 129 Cod procedură civilă și principiilor generale ale procedurii civile române. Instanța s-a pronunțat asupra fiecărei cereri formulate în cauză, deși, spre exemplu, temeiul juridic al cererii de chemare în garanție formulate împotriva K-Rom SRL nici măcar nu a fost indicat de către reclamantă, cu violarea cerințelor articolelor 61(1) și 112 Cod procedură civilă. De asemenea, temeiul juridic al cererii de chemare în garanție formulate împotriva Sprint B.V. a fost indicat abia la data de 19 mai 2003, după aproape un an de la introducerea în cauză a menționatei chemate în garanție.

Instanța a dat calificarea juridică exactă acțiunii principale și cererilor de chemare în garanție formulate în cauză, respingand cererea principală ca nefondată, în temeiul articolului 1000(1) Cod procedură civilă (elementele răspunderii civile delictuale nefiind întrunite).

În consecință, luând în considerare relația procesuală dintre cererea principală și o cerere de chemare în garanție formulată de către pârâtă într-un proces civil, instanța a respins și cererea de chemare în garanție formulată de pârâta SC Costache SRL împotriva Auto Car SRL și Paloș Irina ca rămasă fără obiect, în temeiul articolului 60 Cod procedură civilă. Litigiul, având în vedere că reclamanta și-a întemeiat acțiunea principală pe prevederile articolului 1000(1) Cod procedură civilă, este un litigiu civil (răspundere civilă delictuală) și nu comercial. Natura civilă a litigiului a fost clar statuată de către Curtea de Apel în decizia civilă xx/.2000, decizie ce a rămas irevocabilă, având în vedere că părțile nu au formulat recurs împotriva sa.

Față de prevederile articolului 60 Cod procedură civilă, care conferă cererii de chemare în garanție un caracter subsidiar față de cererea principală, așa numitele “încălcări” ale legii române de către chemata în garanție Auto Car SRL la data vânzării autovehiculului nu au mai fost analizate de prima instanță, din moment ce acțiunea principală a fost respinsă și, în consecință, pârâta SC Costache SRL nu a căzut în pretenții și nu este îndrituită să se îndrepte împotriva celui pe care l-a chemat în garanție.

Cererea de chemare în garanție formulată împotriva Auto Car SRL trebuie respinsă ca nefondată, având în vedere că termenul de garanție prevăzut de Hotărârea Guvernului nr. 394/1995 pentru consignatar

este de 30 de zile de la data vânzării, iar acest termen expirase la data accidentului. Mai mult, nu a existat nici un incident privind garanția care să necesite vreo acoperire a garanției, întrucât experții desemnați de instanță au concluzionat că sistemul de protecție suplimentară al autovehiculului în cauză a funcționat în condițiile prezentului accident și că nu există nici o cauzalitate între leziunile fatale ale șoferului și un pretins defect al sistemului de protecție suplimentară.

În virtutea principiului disponibilității, cadrul procesual a fost stabilit de către reclamanta Costache Mia care, în etapa judecătii de primă instanță, a formulat:

- **la data de 27 ianuarie 2000**, cererea de chemare în judecată în contradictoriu cu pârâta SC Costache SRL, proprietara autovehiculului, invocând prevederile art. 1000(1) Cod civil;
- **la data de 29 august 2000**, o cerere de chemare în garanție față de K-Rom SRL, invocând prevederile art. 60(1) și art. 61(2) Cod procedură civilă ;
- **la data de 19 iunie 2002, la mai mult de doi ani de la declanșarea litigiului**, o cerere de chemare în garanție față de Sprint B.V., invocând aceleași prevederi ale art. 60-61 Cod procedură civilă.

Prima instanța a calificat corect toate cererile formulate de părți. În acest sens, prin încheierea de ședință din 2 iunie 2003, Judecătoria a statuat : « deliberând asupra excepțiilor invocate de Sprint B.V., față de dispozițiile art. 61(2) Cod procedură civilă conform cărora reclamanta poate formula cerere de chemare în garanție oricând înainte de închiderea dezbaterilor, având în vedere că prezenta cerere nu constituie o modificare a cererii inițiale de chemare în judecată, așa cum este reglementată această instituție de dispozițiile art. 132 Cod procedură civilă, constată că excepția tardivității prezentei cereri de chemare în garanție este neîntemeiată, urmând să o respingă. ».

3. Expertiza tehnica auto

a. Chemata în garanție Sprint B.V. a avut un reprezentant desemnat la efectuarea celei de-a doua expertize tehnice judiciare auto în dosarul nr. xx/2001 al Judecătoriei, care a prezentat părților și experților modul de funcționare a sistemului airbag la autoturismul în cauză.

b. Experții au ajuns la concluzia că **producerea accidentului și decesul șoferului au avut alte cauze decât funcționalitatea sistemului de protecție suplimentară**. Experții desemnați de instanță și expertul asistent al chematei în garanție Sprint B.V. au căzut de acord asupra faptului că s-a stabilit culpa exclusivă a conducătorului auto pentru accident:

- o deplasarea autovehiculului cu viteză mult superioară limitei legale;
- o conducerea autovehiculului cu viteză în ciuda condițiilor meteorologice și de trafic periculoase (drum alunecos, pe timp de ploaie, curbă periculoasă);
- o ignorarea indicatoarelor de avertizare (e.g. indicator de curbă periculoasă).

Cauza unică a producerii accidentului de circulație a reprezentat-o comportamentul șoferului, în special viteza neadaptată la condițiile de drum și meteorologice. Accidentul nu s-ar fi produs dacă șoferul conducea cu prudență, adaptând viteza la condițiile meteorologice și de trafic. Chiar reclamanta menționează acest fapt în cererea principală formulată împotriva pârâtei SC Costache SRL, recunoscând de asemenea “lipsa de experiență a conducătorului auto” și faptul că șoferul nici măcar nu purta centură de siguranță.

Experții desemnați de instanță au concluzionat că, în prezent, pe piață, nu există nici un sistem de protecție suplimentară care să fi putut împiedica decesul șoferului în condițiile specifice ale accidentului. Ca atare, de asemenea nu există nici o legătură de cauzalitate cu leziunile letale ale șoferului.

- “Accidentul nu s-ar fi produs dacă conducătorul auto conducea cu prudență, ținând cont de condițiile de trafic și limitele vitezei legale.

- *Decesul nu s-ar fi produs dacă nu se produceau leziunile cauzatoare de moarte, adică dilacerarea organelor interne (cord, ficat) și rupturi ale aortei.*
- *“ În cazul de față conducătorul auto nu s-a lovit nici de volan și nici de bord, fapt dovedit de inexistența unui impact frontal și a nici unui fel de urme sau semne pe volan din care să reiasă că acesta ar fi intrat în contact cu șoferul, deci leziunile cauzatoare de moarte au provenit din componenta cinetică, datorită căreia greutatea organelor interne crește direct proporțional cu pătratul vitezei de impact (la o viteză de 80 km/h greutatea corpului și a organelor interne ale ocupanților autovehiculului cresc de 25 de ori, față de starea de repaus, ceea ce conduce în mod cert la rupturi de organe interne). La viteza pe care a avut-o autoturismul greutatea corpului conducătorului a fost mărită de peste 25 de ori, de unde se poate trage concluzia că leziunile cauzatoare de moarte nu au provenit dintr-un impact direct ci dintr-un impact indirect.”*

De aceea, considerăm că nici un sistem de protecție suplimentară disponibil actualmente nu ar fi împiedicat moartea șoferului.”

c. Experții au ajuns la concluzii convergente, funcționalitatea sistemului de protecție suplimentară al autovehiculului în cauză în timpul accidentului din 30 iulie 1999.

- **Nu a existat impact frontal și ca atare, cerințele pentru o declanșare a airbagului frontal al șoferului nu au fost îndeplinite. Pentru aceste motive, airbagul frontal al șoferului nu a declanșat.**
- **În considerarea circumstanțelor specifice ale accidentului analizat, s-au concluzionat următoarele cu privire la funcționarea corespunzătoare a airbagului lateral al șoferului:**
 - Impactul copacului cu zona ușii șoferului a fost extrem de sever, implicând valori ridicate ale decelerației.
 - Copacul a pătruns în habitacul cu o viteză ridicată de pătrundere.
 - Corpul șoferului a fost împins în ușă datorită inerției de dinainte de și din momentul impactului.
 - Capsula pirotehnică a airbag-ului lateral al șoferului a fost activată.
 - **Airbag-ul lateral al șoferului a declanșat.**
 - Side-bag-ul nu se umflă cu suficientă forță pentru a împinge în lateral un ocupant în circumstanțele date ale accidentului.
 - În consecință, side-bag-ul nu s-a putut umfla în habitacul în circumstanțele date, menționate anterior.
 - **Umflarea side-bag-ului în habitacul nu ar fi împiedicat producerea leziunilor fatale ale șoferului.**
- **Raportul de expertiză tehnică judiciară întocmit de cei trei experți nu contrazice în nici un fel concluziile Raportului medico-legal, dimpotrivă este în deplină concordanță cu acesta**
- Din cauza mișcării autovehiculului, trunchiul șoferului a fost presat de interiorul portierei șoferului înainte ca autovehiculul să lovească cu partea șoferului copacul. În timpul acestui impact lateral extrem de sever, copacul a pătruns în portiera șoferului exact în zona în care se afla acesta din urmă. Ca atare, trunchiul șoferului a fost grav lovit și a suferit o decelerare extremă.
- Acest fapt a avut drept urmare o ruptură a organelor interne (cord, ficat) și o ruptură de aortă, care a cauzat o hemoragie internă masivă. Ca atare, aceste leziuni au fost consecința traumatismelor toracice și abdominale masive produse prin mecanismul descris mai sus, când autovehiculul circulând cu o viteză mare a lovit copacul iar acesta din urmă a pătruns în habitacul exact în zona în care se afla șoferul, trunchiul șoferului fiind lovit sever și suferind o decelerare extremă.
- Leziunile descrise sunt într-adevăr destul de asemănătoare cu acelea rezultând din impacte frontale severe, când toracele unui șofer care nu poartă centura de siguranță lovește volanul. Cu toate acestea, în acest impact lateral sever al autovehiculului cu copacul nu s-a produs și un contact între

toracele șoferului și volan. Leziunile s-au produs ca urmare a impactului lateral foarte grav, șoferul fiind împins înspre interiorul portierei din partea stângă, iar nu ca urmare a unei coliziuni frontale care determină o mișcare a șoferului înainte, către volan.

- Această concluzie este concordantă cu faptul că nu a existat nici o deformare a volanului care ar putea fi legată de un contact cu șoferul. Astfel, nu există nici o contradicție între raportul medico-legal și raportul de expertiză. Autorul raportului s-a bazat doar pe aparența leziunilor de pe corpul șoferului și nu a avut cunoștință despre detaliile accidentului, urmele descoperite în autovehicul sau particularitățile biomecanicii ocupantului.
- Concluziile raportului medico-legal stabilesc, între altele, că “leziunile de violență s-au putut produce prin lovirea violentă de părțile dure ale autovehiculului (de exemplu volanul)”. Această explicație a cauzei leziunilor este doar o ipoteză care nu fost ulterior confirmată de rezultatele inspecției tehnice. Raportul medico-legal nu afirmă că singura cauză posibilă a leziunilor este contactul cu interiorul autovehiculului, ci doar determină una dintre cauzele posibile. În timpul inspecției tehnice a autovehiculului, această ipoteză a fost respinsă iar adevărata cauză a leziunilor a fost revelată.
- În general, orice raport medico-legal are un anumit grad de probabilitate, înainte ca toate cercetările referitoare la accident, inclusiv reconstituirea accidentului, să fie realizate. Doar în măsura în care alte probe confirmă această probabilitate, ea devine certitudine, ceea ce nu s-a întâmplat în cauza de față. În consecință, nu există nici o contradicție între rapoartele sus menționate. Atât contraexpertiza tehnică, cât și raportul medico-legal sunt de acord în privința cauzei decesului șoferului, raportul de cauzalitate fiind elementul esențial pentru stabilirea răspunderii civile delictuale.

De asemenea, experții desemnați de instanță au căzut de acord asupra altor elemente esențiale, respectiv:

- **Nici un sistem de protecție suplimentară existent în prezent pe piață nu ar fi putut împiedica producerea leziunilor fatale interne ale șoferului în prezentul accident.**
- **Centura de siguranță este cel mai important sistem de protecție al unui autovehicul. Sistemul airbag al unui autoturism este un sistem de protecție suplimentară, care furnizează ocupanților autovehiculului beneficiul unui plus de siguranță, dincolo de beneficiul de siguranță furnizat de către centura de siguranță.**

4. Probele solicitate de către reclamantă (martori și fotografii din accidente „similare”, documente privind garanția acordată de alți producători, întocmirea unui raport comun de către cei patru experți desemnați de instanță) au fost inadmisibile în lumina articolului 294 Cod procedură civilă și, de asemenea, nu au fost pertinente, concludente și utile în lumina articolului 167 Cod procedură civilă și au fost în mod corect respinse de către instanță (în apel).

a. Cu privire la proba testimonială, menționăm că situația de fapt reținută de prima instanță în cuprinsul sentinței civile nr. xx/.2004 nu este susceptibilă de a fi dovedită cu martori din alte accidente rutiere care nu au absolut nici o legătură cu prezenta cauză. De asemenea, este imposibil să se probeze fapte noi în legătură cu cauza prin intermediul menționatei probe cu „martori, documente și fotografii”. Aspectele tehnice esențiale ale litigiului necesită efectuarea unei expertize tehnice, după cum s-a întâmplat în cauză. „Noile” împrejurări de fapt prezentate, mărturiile din alte accidente, produse în locații diferite, în condiții diferite și cu participanți diferiți și cel mai probabil cu alte autovehicule nu au nici o legătură cu situația de fapt descrisă în acțiunea introductivă de instanță și în cererile de chemare în garanție.

În concluzie, dovezile suplimentare sugerate cu martori, documente și fotografii despre „accidente similare” nu au nici o valoare probatorie conform prevederilor articolului 167 Cod procedură civilă. De asemenea, dovezile suplimentare menționate în consecință nu sunt admisibile

în prezenta cauză, în lumina articolului 294(1) din Codul român de procedură civilă, care interzice formularea oricăror cereri noi (în apel).

b. Cu privire la proba cu înscrisuri, menționăm că înscrisurile invocate de reclamantă (în apelul său) privesc autoturisme ale altor producători și nu autoturismul Bizz ce formează obiectul prezentei cauze. De asemenea, înscrisurile respective nu constituie documente de garanție. În consecință, nici aceste înscrisuri nu au nici o legătură cu prezenta cauză și nu au nici o valoare probatorie în prezenta cauză, conform prevederilor articolului 167 Cod procedură civilă. Prin menționata probă cu înscrisuri, apelanta-reclamantă tinde să probeze elemente de fapt noi și, în mod corespunzător, aspecte de drept noi, în temeiul așa-numitei „garanții pentru airbag”, fără nici o legătură cu cauza. Formularea de cereri noi în apel este inadmisibilă în lumina articolului 294(1) din Codul român de procedură civilă. În consecință, probele care tind să dovedească cereri noi sunt de asemenea inadmisibile și trebuie să fie respinse ca atare.

5. Cererea de chemare în garanție a Sprint B.V.

După cum a indicat reclamanta prin cererea înregistrată la data de 19 mai 2003, cererea de chemare în garanție formulată de reclamanta Costache Mia împotriva Sprint B.V. a fost întemeiată mai multe acte normative: articolele 114-116 ale Legii nr. 105/1992, Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, Hotărârea Guvernului nr. 394/1995, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 786/1996, Hotărârea Guvernului nr. 629/1996.

Conform Legii nr. 105/1992 (art. 114-116), precum și articolului 2 al Ordonanței Guvernului nr. 21/1992, “consumator” este “*persoana fizică sau grupul de persoane fizice constituite în asociații, care cumpără, dobândește, utilizează ori consumă produse sau servicii, în afara activității sale profesionale*”. În prezenta cauză, autovehiculul era proprietatea unei societăți comerciale (pârâta SC Costache SRL) și nu a unei persoane fizice, iar șoferul Costache Claudiu utiliza autoturismul “în exercitarea atribuțiilor de serviciu”. Întrucât șoferul Costache Claudiu nu este consumator, nici reclamanta Costache Mia (succesoarea șoferului) nu poate fi calificată drept consumator. Această calificare nu este modificată în nici un fel de faptul că reclamanta Costache Mia este asociat în societatea pârâtă.

- **Reclamanta Costache Mia nu a făcut dovada existenței unor termene de garanție mai lungi pentru autovehiculul în litigiu, conform cerințelor articolului 1169 Cod Civil**

Hotărârea Guvernului nr. 394/1995 prevede existența unui termen legal de garanție de 18 luni. Acest termen se referă la service-ul autovehiculului. Legile aplicabile care conțin prevederi referitoare la garanție nu menționează existența nici unui "termen special de garanție" sau a unei "garanții speciale" pentru airbag-uri. Nici documentația aferentă vânzării autovehiculului în cauză nu conține acorduri speciale cu privire la diferite funcțiuni sau sisteme.

Întrebarea dacă autovehiculul este sau nu în garanție ar prezenta interes numai în ipoteza în care reclamanta ar fi îndreptățită la o compensație de orice natură în temeiul vreunui incident legat de garanție. Cu toate acestea, după cum am menționat de nenumărate ori, experții desemnați de instanță au concluzionat deja că sistemul de protecție suplimentară al autovehiculului în cauză a funcționat în condițiile prezentului accident și că nu există nici o cauzalitate între leziunile fatale ale șoferului și un pretins defect al sistemului de protecție suplimentară. **Ca atare, susținerea privind pretinsa garanție specială este irelevantă datorită lipsei culpei care trebuie să fie acoperită de orice tip de garanție.**

Reclamanta a pretins că ar trebui făcută o distincție între garanția generală a autovehiculului și așa-numita “garanție pentru funcționarea sistemului airbag”- de 10 (sau chiar mai mulți) ani, în cazul altor producători și respectiv de 15 ani în cazul Bizz. Nu a fost făcută însă vreo distincție între cele două termene de garanție. Nici o solicitare cu privire la acest aspect nu a fost vreodată formulată de către reclamantă, nici măcar în momentul dezbaterilor finale în fața primei instanțe.

În consecință, întrucât această susținere a fost formulată pentru prima oară la data de 15 martie 2004, după închiderea dezbaterilor, a fost încălcat principiul general al contradictorialității, prevăzut de articolul 129 Cod procedură civilă, care trebuie să guverneze orice proces civil. Susținerea a fost reiterată în apel, cu încălcarea prevederilor articolului 294(1) Cod procedură civilă, care interzice formularea “oricăror cereri noi” direct în apel. În consecință, pe lângă irelevanța acesteia, susținerea privind garanția este inadmisibilă în lumina articolului 294(1) Cod procedură civilă, fiind vorba despre o “cerere nouă”, deci trebuie respinsă.

Natura așa-numitului “termen de garanție pentru funcționarea sistemului airbag” menționat de reclamantă: Reclamanta Costache Măia utilizează în mod incorect în cauză termenul de "garanție". Așa-numita "garanție pentru airbag" nu reprezintă o garanție în sensul juridic al termenului, ci constituie mai degrabă o instrucțiune adresată de către producător consumatorului de a se verifica, respectiv, de a se înlocui componentele airbag după această perioadă de timp. Manualul de utilizare care conține asemenea instrucțiuni date de producător consumatorului nu este un instrument legal pentru constituirea vreunei garanții în sensul juridic al termenului.

Singura garanție prevăzută de legea română (Hotărârea Guvernului nr. 394/1995) pentru producătorii de autovehicule și pentru reprezentanții lor autorizați din România se referă la service-ul autoturismului în termen de 18 luni de la data vânzării autovehiculului, garanție diferită de așa-numita "garanție pentru airbag". Cea din urmă nu este prevăzută de lege și nu este o “garanție”, după cum s-a arătat mai sus.

6. Nu există în cauză vreo relație cauzală, directă sau indirectă, între funcționalitatea sistemului de protecție suplimentară și decesul șoferului. Nu sunt îndeplinite în cauză nici celelalte elemente ale răspunderii civile delictuale a producătorului (faptă ilicită, prejudiciu, culpă). Cauzalitatea producerii accidentului și aceea a decesului șoferului sunt total distincte de funcționalitatea sistemului de protecție suplimentară.

Prin cererea inițială formulată împotriva pârâtei SC Costache SRL, reclamanta a susținut faptul că “un aspect este cert, leziunile suferite de către conducătorul auto nu ar fi fost vitale dacă airbag-urile ar fi funcționat ”...”efectul major al accidentului, decesul, nu ar fi survenit dacă sistemele de protecție ale autoturismului ar fi funcționat”. Pe de altă parte, prin aceeași cerere, reclamanta Costache Măia a cerut ca probă “să se solicite de la Institutul medico-legal opinia lor cu privire la faptul dacă leziunile ce au dus la rezultatul letal ar fi fost evitate în cazul funcționării tuturor sistemelor de protecție”.

Afirmații similare conține și cererea de chemare în garanție formulată față de Sprint B.V., “deoarece nici unul din cele două sisteme airbag nu a funcționat la 30.07.1999, fiul nostru Costache Claudiu a decedat”... șoferul “avea o șansă dacă vreunul dintre airbag-uri ar fi funcționat”. Proba de la Institutul medico-legal nu a mai fost nici menționată, nici solicitată.

7. Nu există nici o pretinsă faptă ilicită a chematei în garanție Sprint B.V., care să justifice angajarea răspunderii producătorului autoturismului din cauză și, pe cale de consecință, nu există nici “fapta lucrului” care să justifice angajarea răspunderii pârâtei SC Costache SRL în calitate de proprietar – paznic juridic al autovehiculului, în temeiul art. 1000 (1) Cod civil, din moment ce nu există nici un defect al autoturismului în cauză și de asemenea, nu există nici o cauzalitate între accident și orice pretins defect al autoturismului în cauză.

Neexistând așadar o « faptă a lucrului », cu caracter ilicit, nu se pune problema răspunderii civile delictuale a paznicului juridic SC Costache SRL, în temeiul art. 1000(1) Cod civil, sau a chematelor în garanție K-Rom SRL sau Sprint B.V..

Prezumția de culpă în sarcina paznicului juridic în sensul art. 1000(1) Cod civil – în speță proprietara autovehiculului, SC Costache SRL - are numai semnificația faptului că, în concepția obiectivă a răspunderii pentru lucruri, nu este necesară probarea ultimului element al răspunderii civile delictuale: culpa paznicului juridic. Celelalte trei elemente ale răspunderii civile delictuale (fapta ilicită a lucrului, prejudiciul și legătura de cauzalitate între fapta lucrului și prejudiciu) trebuie însă dovedite de reclamant, căruia îi incumbă sarcina probei conform art. 1169 Cod civil. **Or, în speță nu este întrunit niciunul dintre elementele răspunderii civile delictuale, astfel încât nu se pune problema**

funcționării prezumției de culpă în sarcina paznicului juridic și a unor eventuale cauze de exonerare de răspundere.

Prin absurd, chiar analizând speța prin prisma prezumției de culpă în sarcina paznicului juridic SC Costache SRL, observăm că oricum fapta șoferului este exoneratoare de răspundere în lumina art. 1000(1) Cod civil, întrucât este singura cauză a producerii pretinsului prejudiciu și are caracterul forței majore (și nu a unui simplu caz fortuit).

8. Pretinsul prejudiciu suferit de către reclamanta Costache Mia nu există, întrucât nu există faptă ilicită care să-l fi generat. De asemenea, prejudiciul, așa cum a fost invocat, nu îndeplinește cerințele legale pentru a fi reparat.

Inexistența unei pretinse fapte ilicite atrage, de asemenea, inexistența unui prejudiciu în patrimoniul reclamantei. În absența vreunui prejudiciu, nu poate fi angajată răspunderea proprietarului autovehiculului, a producătorului sau a celorlalți chemați în garanție.

Reclamanta solicită de la chemata în garanție Sprint B.V. despăgubiri în valoare de **30.000.000 lei și 50.000 Euro**, după ce a modificat de mai multe ori cuantumul pretențiilor sale pe parcursul cauzei, după cum urmează:

- Prin cererea de chemare în garanție formulată față de Sprint B.V. la data de **19 iunie 2002**, reclamanta Costache Mia a pretins “plata sumei de **30.000.000 lei despăgubiri și daune morale**”.
- Prin cererea înregistrată la **10 ianuarie 2003**, reclamanta Costache Mia a majorat valoarea pretențiilor sale față de chemata în garanție Sprint B.V. la “**200.000 Euro, care reprezintă despăgubiri și daune morale**”. După cum s-a arătat în Întâmpinarea depusă de chemata în garanție Sprint B.V. pentru termenul din 24 februarie 2003, această sintagmă (“despăgubiri și daune morale”) utilizată de către reclamanta Costache Mia în ambele cereri menționate, este o expresie nedefinită, lipsită de orice conținut juridic.
- Prin cererea înregistrată pentru termenul din **19 mai 2003**, reclamanta Costache Mia a pretins că și-a precizat “natura și cuantumul pretențiilor față de Sprint B.V. la **30.000.000 lei despăgubiri materiale**”, cu mențiunea că își va majora “pretențiile solicitând și daune morale în sumă de 200.000 Euro” când “instanța consideră ca fiind întrunite cerințele procedurale, și deci avem primul termen de judecată”!
- Prin cererea înregistrată pentru următorul termen, din data de **2 iunie 2003**, , reclamanta Costache Mia precizează din nou: “ natura și cuantumul pretențiilor față de Sprint B.V. a fost precizată la suma de **30.000.000 lei despăgubiri materiale**... Menționez că solicit de la Sprint B.V. numai suma de 50.000 Euro cu titlu de daune morale. “

Reclamanta solicită de la chemata în garanție Sprint B.V. mai mult (respectiv **30.000.000 lei și 50.000 EURO**) decât a solicitat de la pârâta SC Costache SRL(**30.000.000 lei**) și de la celelalte chemate în garanție (K-Rom SRL, **30.000.000 lei**). **Or, finalitatea unei cereri de chemare în garanție este aceea de a oferi o posibilitate de despăgubire părții garantate, care a căzut în pretenții (subliniem - în aceleași pretenții) în cererea principală. Pe cale de consecință, în mod necesar petitul cererii principale și cel al cererilor de chemare în garanție trebuie să fie corelate și identice în privința petitului; este inadmisibil ca valoarea pretențiilor din cererea principală să fie mai mică decât cea dintr-o cerere de chemare în garanție.**

Acesta este și spiritul textului articolului 60 alin. 1 Cod procedură civilă, care conferă cererii de chemare în garanție un caracter subsidiar în raport cu cererea principală, astfel încât cererea de chemare în garanție nu poate avea ca obiect pretenții al căror cuantum este diferit de cuantumul pretențiilor din cererea principală a părții care a chemat în garanție.

9. Inexistența unei fapte ilicite a producătorului Sprint B.V. determină în mod automat inexistența culpei

Conform principiilor generale prevăzute de art. 1169 Cod civil, reclamanta ar fi trebuit să producă probe pentru susținerile sale. Spre deosebire de culpa proprietarului - paznic juridic al lucrului, care se prezumă conform art. 1000 (1) Cod civil, culpa producătorului trebuie să fie probată de către reclamantă. Cu toate acestea, în cererea de chemare în garanție formulată față de Sprint B.V., reclamanta Costache Mia face afirmații privind "culpa producătorului" care "se profilează clar", dar nu prezintă nici un fel de probe în acest sens.

Având în vedere că nici unul dintre cele patru elemente ale răspunderii nu este întrunit în prezenta cauză, rezultă că răspunderea civilă nu poate fi angajată, și pentru aceste motive **soluția de respingere a cererii în garanție formulate împotriva Sprint B.V. este legală și temeinică**. Întrucât condițiile prevăzute de art. 1000 (1) Cod civil nu sunt nici acestea întrunite, **cererea principală a fost, de asemenea, respinsă în mod corect de către instanță, ca nefondată**. Întrucât instanța, pe baza raportului de expertiză și a tuturor probelor administrate în cauză, a constatat culpa exclusivă în producerea accidentului a conducătorului auto, reclamanta (în calitate de continuatoare în drepturi a acestuia) nu mai poate invoca art. 1000 (1) Cod civil împotriva paznicului juridic (pârâta SC Costache SRL) al lucrului

10. Raționamentul privind necesitatea formulării unei cereri reconvenționale de către pârâta SC Costache SRL împotriva reclamantei Costache Mia ca o condiție de admisibilitate pentru formularea de către reclamantă a unei cereri de chemare în garanție față de un terț

Întrucât o asemenea cerere reconvențională nu a fost formulată în cauza de față (iar pârâta SC Costache SRL nu a formulat nici o pretenție împotriva reclamantei pe orice altă cale în timpul judecării cauzei de față în primă instanță), reclamanta Costache Mia nu putea să "cadă în pretenții" în sensul art. 60 (1) C. Proc. Civ., astfel încât să poată formula o cerere de chemare în garanție pentru același quantum pe care reclamanta ar fi fost (eventual) obligată să-l plătească pârâtului.

De vreme ce ambele acțiuni (cererea principală și cererea de chemare în garanție formulată față de Sprint B.V.) au fost respinse, reclamanta Costache Mia este în culpă procesuală și este cea care trebuie să fie obligată să plătească cheltuielile de judecată, fără vreun "drept de garanție" împotriva chematei în garanție Sprint B.V.